

OKRESNÁ PROKURATÚRA NOVÉ MESTO NAD VÁHOM
Hviezdoslavova 36, 915 01 Nové Mesto nad Váhom

Číslo: Pv 431/24/3304-43
EEČ: 2-24-103-2025

Nové Mesto nad Váhom 06.02.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona
- štádium: dokonaný trestný čin
- forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

- v bode 1 páchatel' dňa 20.07.2024 v čase približne o 08:30 hod. v kuchyni rodinného domu č. 460 v obci XXXXX bez predchádzajúcej nezhody pristúpil k poškodenej a povedal jej, že ju pichne nožom, pričom nôž v tom čase v ruke nedržal a následne z domu odišiel preč, čoho svedkom bol maloletý syn A. V. a čo u poškodenej XXXXX vzbudilo strach o jej život a zdravie.

- v bode 2 páchatel' dňa 20.07.2024 v čase približne o 14:30 hod. pred príchodom do rodinného domu č. 460 v obci XXXXX telefonoval maloletému synovi A. V. a cez telefón mu uviedol: „aby nevolal políciu lebo dedkovi XXXXX, lebo ho ináč zabije“, čo u maloletého A. V. a jeho matky XXXXX, vzbudilo strach o život a zdravie maloletého,

Okresnému úradu Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy,

nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Dňa 21.07.2024 vydal poverený príslušník Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom, Obvodné oddelenie Nové Mesto nad Váhom uznesenie pod ČVS: ORP-379/NM-NM-2024, ktorým v zmysle § 199 odsek 1 Tr. poriadku začal trestné stíhanie pre prečin Nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v citovanom uznesení.

Dňa 22.07.2024 poverený príslušník Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom, Obvodné oddelenie Nové Mesto nad Váhom uznesením pod ČVS: ORP-379/NM-NM-2024 podľa § 206 odsek 1 Tr. poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin Nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v bode 1 páchateľ dňa 20.07.2024 v čase približne o 08:30 hod. v kuchyni rodinného domu č. 460 v obci XXXXX bez predchádzajúcej nezhody pristúpil k poškodenej a povedal jej, že ju pichne nožom, pričom nôž v tom čase v ruke nedržal a následne z domu odišiel preč, čoho svedkom bol maloletý syn A. V. a čo u poškodenej XXXXX vzbudilo strach o jej život a zdravie.

- v bode 2 páchateľ dňa 20.07.2024 v čase približne o 14:30 hod. pred príchodom do rodinného domu č. 460 v obci XXXXX telefonoval maloletému synovi A. V. a cez telefón mu uviedol: „aby nevolal políciu lebo dedkovi XXXXX, lebo ho ináč zabije“, čo u maloletého A. V. a jeho matky XXXXX, vzbudilo strach o život a zdravie maloletého.

Dňa 24.01.2025 predložil poverený príslušník PZ prokurátorovi spisový materiál s návrhom na postúpenie veci na priestupok podľa § 214 odsek 1 Tr. poriadku. Preskúmaním predloženého spisového materiálu som dospel k záveru, že dokazovanie bolo vykonané v náležitom rozsahu a v súlade so zákonom, pričom výsledky vykonaného vyšetrovania skutočne odôvodňujú postup podľa § 214 odsek 1 Tr. poriadku.

Obvinený XXXXX vo výsluchoch uviedol, že nie je pravdou, že by sa vyhrážal svojej žene zabitím a taktiež sa nevyhrážal ani synovi, lebo toho miluje najviac na svete. Celé to považuje za výmysel svojho svokra XXXXX, ktorý mu už v minulosti uviedol, že ho nechá zavrieť.

Vo výpovedi svedka – poškodená XXXXX uviedla, že dňa 20. 07. 2024 asi okolo 08.00 hod. som šla do obchodu na nákup, synovi som povedala, že idem nakúpiť, aby sa nebál, že kam som šla. Asi okolo 08.30 hod., som sa vrátila z nákupu, tento som vyložila, šla som do technickej miestnosti, kde som dala opraviť, potom som šla do kuchyne. Tam okolo mňa chodil môj muž XXXXX, videla som, že je nervózny, podišiel ku mne a povedal mi, že som buzerant, na čo som mu ja odpovedala, že on je teplý. V tom prišiel ku mne ešte bližšie a povedal slová: „Ja Ťa varujem, že zabijem Teba aj malého“, pričom v blízkosti boli nože, tak ja som ho odtláčala preč čo najďalej odtiaľ. Následne sa obliekol, a odišiel z domu do Bojne na

ranč pod Babicou. Okolo 14.00 hod., telefonoval nášmu synovi, kde mu do telefónu povedal, že ak niekomu povie čo sa stalo, tak ho zabije a rovnako i mňa. Následne asi okolo 14.30 hod. prišiel môj manžel naspäť domov, pobalil si veci, odišiel. Potom asi okolo 15.30 hod., sa vrátil zasa, kde si zobral ešte nejaké veci, papiere, zdravotnú dokumentáciu a odišiel zasa preč. Keď odchádzal povedal synovi, aby s ním šiel babke, syn však nesúhlasil, lebo sa ho bál, mal z neho traumy. Nadávame si vzájomne. Môj manžel nepracuje, za celé tie roky pracoval málo. Nechce robiť, je to darebák hnusný, len pozerá televízor, alebo mobil, nepomáha mi doma nič, ani malému. Veľakrát som mu vravela, aby šiel do práce, aby robil, ale nikdy neposlúchol. On si zobral úver, vo februári ho vyhodili z práce, o tom úvere nepovedal nič mne ani nikomu. Rozvod sme neriešili, riešili sme iba veci, čo sa týka nášho majetku, on začal prvý pýtať peniaze 150.000,-€ aby som ho vyplatila z domu. On mi aj hovoril, že ma už nechce, on sa nevie postarať o seba, nevie navariť, nič, všetko robím ja. Aj so synom sa učím, varím, pečiem, robím v záhrade, všetko robím ja, on je darebák, klamár, furt špina klamár na moju rodinu. Ešte hrá aj hazardné hry Tipos na mobile stále. Už 4 roky dokonca spolu nespávame v spálni, spávam tam ja so synom, on spáva v detskej izbe. Nič nepomôže, ja sa musím sama o seba postarať, maximálne mi pomôžu rodičia, on nič. aj na úrady aj všetko vybavujem sama. Som ako slúžka. Ja chodím do práce celý život, nikdy som nebola na maródke, pracujem aby som vyživila syna, ale on nič, nestará sa o nič absolútne. Ja som v ten deň písala správu svojmu otcovi, otec na druhý deň 21. 07. 2024 v čase asi o 09.00 hod. prišiel ku nám, som mu všetko povedala, čo sa stalo, môj otec nadal môjmu synovi Adamovi, svojmu vnukovi, že prečo mu nedal vedieť čo sa stalo. Môj syn Adam sa bál, ale potom otcovi povedal, otec volal na políciu, kde mu povedali, aby sme šli do Nového Mesta nad Váhom podať trestné oznámenie. Syna Adama sme odviezli k mojej mame a šli sme na políciu.

Z výpovede svedka poškodeného mal. XXXXX vyplýva, že dňa 20.07.2024 sa ráno zobudil, šiel sa napiť a umyť si zuby. Potom som sedel na gauči v obývačke, pričom môj otec chodil nervóznym po dome. Moja mamina šla na nákup do potravín. Keď sa odtiaľ vrátila vybaľovala nákup, s otcom sa pohádali a otec sa mamine vyhrážal, že ju chce zabiť s nožom. Mama potom po mne kričala, aby som zavolať dedkovi alebo babke, otec mi na to povedal, aby som nikam nevolal lebo ma zabije. Potom otec odišiel preč, neviem presne kam šiel, nepamätám si na to.

XXXXX XXXXX vo výpovedi uviedol, že dňa 19.07.2024 sme sa vrátili z dovolenky. Nasledujúci deň som sa opakovane pokúšal dovolať svojej dcére Renáte, ako aj vnukovi Adamovi. Tí mi však nedvíhali, ešte som žene vravel, že asi robia v záhrade, nepočujú telefón a preto nedvíhajú. Až potom sa vnuk okolo 21.00 hod., ozval mojej žene, a povedal, že tato mame robil zle, že nemohol telefonovať, bál sa, lebo tato sa mu mal vyhrážať, že ak bude volať tak zabije jeho aj maminu. Potom som s vnukom už telefonoval ja, vnuk mi do telefónu povedal, že ešte aj poobede jeho otec, teda môj zať XXXXX mu telefonoval a vyhrážal sa mu aj do telefónu, aby nevolal dedkovi, ani policajtom. Ja som hneď ráno 21.07.2024 okolo 09.00 šiel na adresu, kde býva moja dcéra XXXXX, oni mi otvorili, dcéra začala plakať, rovnako aj malý, dcéra sa celá triasla, vravela mi, že celú noc nespali, že ju chcel zabiť. Tak som zavolať na linku 158, kde som uviedol, čo sa stalo, tam mi povedali, že mám prísť na políciu v Novom Meste nad Váhom nahlásiť čo sa stalo. Ja som zaviezol vnuka Adama k nám domov pri babku, a s dcérou som šiel na políciu v Novom Meste nad Váhom, kde sme spísali trestné oznámenie.

V prípravnom konaní boli vypočutí aj otec obvineného XXXXX, st. a otec poškodenej XXXXX XXXXX.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria - XXXXX 78/2024 vyplýva, že znalkyňa u obvineného diagnostikovala ochorenie z okruhu neuróz – Porucha so somatickými príznakmi, ktorá prináša do života obvineného každodennú nepohodu, excesívne myšlienky, pocity, správanie. Nadmerné množstvo času a energie venuje týmto príznakom a obavam o svoje zdravie. Obavy o vlastné zdravie predstavuje ústrednú tému života obvineného a svoj zdravotný stav hodnotí veľmi zle.

Trestným činom je v zmysle § 8 Tr. zákona protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Základom trestno-právnej zodpovednosti je spáchanie predmetného prečinu, t.j. naplnenie všetkých znakov prečinu po formálnej stránke, ako aj po materiálnej stránke. Formálnu stránku pritom tvoria protiprávnosť a typové znaky skutkovej podstaty trestného činu charakterizujúce objekt, objektívnu stránku, subjekt a subjektívnu stránku. Materiálnu stránku tvorí závažnosť. Obligatórными znakmi objektívnej stránky trestného činu je konanie, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom. Subjektívnou stránkou trestného činu je zavinenie, teda vnútorný, psychický vzťah človeka k určitým skutočnostiam, ktoré zakladajú trestný čin, a to buď vytvorených páchatelom alebo objektívne existujúcich bez jeho pričinenia. Zavinenie môže mať formu úmyslu alebo formu neobstarlivosti. Pre trestný čin v konkrétnom prípade sa vyžaduje úmysel.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Objektom prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona je záujem na ochrane pokojného občianskeho spolužitia pred jeho hrubým narušením konaním, ktoré vzbudzuje dôvodné obavy o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy. Obsah vyhrážky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je konkretizované na usmrtenie, ťažkú ujmu na zdraví, alebo inú ťažkú ujmu.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania spočíva vo vyhrážkach páchatela inej osobe smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Vyhrážanie sa inou ťažkou ujmu musí byť svojou povahou a závažnosťou na úrovni vyhrážok smrťou alebo ťažkou ujmu na zdraví. Pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prihliadnuť aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Pre naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty uvedeného prečinu sa vyžaduje, aby vyhrážanie bolo spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu.

Podľa § 10 odsek 2 Tr. zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatelia je jeho závažnosť nepatrná. Rozhodujúcim kritériom pre definovanie jednotlivých kategórií trestných činov je síce ich typová závažnosť, ale tá je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkových podstát a hornou hranicou trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorý možno uložiť za jednotlivé trestné činy podľa osobitnej časti tohto zákona. Stupeň závažnosti nemožno presne zmerať a vyjadriť v konkrétnych jednotkách. Toto ustanovenie je dolnou hranicou platnou pre prečiny.

Závažnosť prečinu určujú: a) spôsob vykonania činu a jeho následky, b) okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti), c) miera zavinenia a pohnútky páchatelia. Ide o taxatívny výpočet skutočností ovplyvňujúcich závažnosť prečinu.

Uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne, bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných. Ustanovenie § 10 odsek 2 Tr. zákona, ktoré vyžaduje hodnotiť konkrétny stupeň závažnosti prečinu, má podstatný význam pre úvahu, či v konkrétnom prípade, konanie, ktoré inak vykazuje formálne znaky prečinu, spĺňa aj materiálnu podmienku. Materiálna podmienka, inými slovami závažnosť prečinu pre spoločnosť, nie je v zásade daná tým, že konkrétny skutok porušuje alebo ohrozuje záujmy chránené Trestným zákonom, ale vyjadruje celkovú závažnosť činu, a to z hľadiska tak objektívnych ako aj subjektívnych znakov.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria - XXXXX 78/2024 vyplýva, že znalkyňa u obvineného diagnostikovala ochorenie z okruhu neuróz – Porucha so somatickými príznakmi, ktorá prináša do života obvineného každodennú nepohodu, excesívne myšlienky, pocity, správanie. Nadmerné množstvo času a energie venuje týmto príznakom a obavám o svoje zdravie. Obavy o vlastné zdravie predstavuje ústrednú tému života obvineného a svoj zdravotný stav hodnotí veľmi zle.

V predmetnej trestnej veci bolo potrebné vzhľadom na vykonané dokazovanie, primárne skúmať či bola naplnená materiálna stránka trestného činu – prečinu - nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona v zmysle § 10 odsek 2 Tr. zákona, teda, či vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obvineného je jeho závažnosť vyššia než nepatrná. Kritériá určujúce závažnosť prečinu nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne, bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných. Po komplexnom vyhodnotení všetkých produkovaných dôkazov, vrátane listinných dôkazov, som dospel k záveru, že závažnosť činu nedosahuje zákonom požadovanú intenzitu tak, aby konanie obvineného bolo možné posúdiť ako trestný čin a z hľadiska štátu riešiť jeho konanie prostriedkami trestného práva. Na základe zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní je zrejmé, že obvinený a poškodená mali v posudzovanom období partnerské a názorové nezhody, ktoré vyústili do spáchania predmetného skutku obvineným. Je nepochybné, že obvinený použil voči poškodenej nevhodné a neprimerané spôsoby správania, ktoré nie sú akceptovateľné, napriek tomu závažnosť činu nedosahuje zákonom požadovanú intenzitu. Z obsahu spisu vyplýva, že poškodená je hendikepovaná (nepočujúca). Výpovede, ktoré boli produkované, na jednej strane dokazujú, že obvinený sa mal vyhrážať poškodenej, avšak rovnako

bolo aj preukázané, že samotná poškodená nepočula slová, ktoré jej mal adresovať obvinený, mal jej to povedať syn. V celej rodine sú natrvalo rozvrátené vzťahy, pričom poškodená bola vo veľkej miere ovplyvňovaná najmä svojimi rodičmi, na ktorých popud aj bola podať trestné oznámenie na druhý deň po spáchaní skutku. Zo žiadnej výpovede nevyplynulo, že by pociťovala strach o svoj život. Poškodená sama priznala, že vo vzťahu sú prítomné hádky, že si nadávali vzájomne, o čom svedčia aj zabezpečené sms správy medzi obvineným a poškodenou. Zo zabezpečených SMS správ posielaných medzi obvineným a poškodenou vyplýva, že tieto korešpondujú s ich citáciami a tvrdeniami, pričom sa jedná o viaceré obsahovo podobné SMS správy s vulgárnym a urážlivým charakterom. V prejednávanom prípade je tak možno objektívne uzavrieť, že vzťah medzi obvineným a poškodenou je dlhodobý rozvrátený, sprevádzajú ich hádky, ktoré pramenia najmä z frustrácie obvineného, ktorý trpí v dôsledku svojho zdravotného stavu, pre ktoré poškodená nemá pochopenie, avšak nebolo jednoznačne ustálené, že by poškodená z obvineného pociťovala reálnu obavu o život a zdravie. Na základe uvedeného mám za to, že závažnosť tohto činu v tomto konkrétnom prípade je nepatrná, teda som nezistil naplnenie všetkých pojmových znakov skutkovej podstaty predmetného trestného činu a ani žiadneho iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Sekundárne poukazujem na tú skutočnosť, že z odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry SR vyplýva, že obvinený XXXXX doposiaľ nebol súdne trestaný a z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obvinený XXXXX doposiaľ nebol postihnutý ani pre priestupok.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov po vznesení obvinenia a po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne som dospel k záveru, že v danom konkrétnom prípade závažnosť činu nedosahuje zákonom požadovanú intenzitu tak, aby konanie obvineného bolo možné posúdiť ako trestný čin, som však toho názoru, že jeho konanie môže vykazovať znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení.

Podľa § 49 odsek 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 odsek 1 Tr. poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Je zrejmé, že v danom prípade z dôvodu nenaplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu prečinu Nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona, nejde o prečin, ale o skutok, ktorý by mohol Okresný úrad v Novom Meste nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy v rámci svojej kompetencie posudzovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na

ktorého prejednanie je príslušný Okresný úrad Nové Mesto nad Váhom, Odbor všeobecnej vnútornej správy, a preto som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Adrian Gellen
prokurátor